

V JEDNOTE JE SILA

HLAS OBRODY NARODA * PRAMEN PRAVÝCH SMERŮ

VYDAVA REDAKCNI KROH KOORDINAČNÍHO VÝBORU ČS. OBČANSKÝCH STRAN V ITALII.
V Římě dne 17. října 1949. Číslo 1

Společné prohlášení koordinačního výboru čs. občanských stran v Itálii.

Vývoj a nynější stav věci, vytvořený v ČSR od doby jejího vzniku ukázal v praxi, že socialistické strany ve směru politickém, hospodářském, kulturním i sociálním, celým svým programem i postupem zbolševisovaly ČSR a že na rozdíl od slibu daných národu, že přivedou nás stát na první místo mezi kulturně vyspělé národy, naopak způsobily, že národ se za jejich spolupráce s komunisty ocitl v nejnižším úponku mravním, politickém a hospodářském.

Tak tomu bylo i v roce 1945, kdy z diktátu Moskvy nebyly obnoveny demokracie - kratičké občanské strany i republiky a československé straně lidové byla činnost systematicky znemožňována vytvořením socialistického bloku a její existence podmíněna členstvím v národní frontě. Proto podepsané čs. občanské strany v Itálii, sdružené za účelem vzájemné a čestné spolupráce v koordinačním výboru čs. občanských stran odávejte nadiktované utvary jako je socialistický blok a národní fronta shodly se na této spolupráci a na těchto ideích:

Společně jsme odhodlni bojovati ze všech svých sil za cest, svobodu a blaho našeho národa a státu, který chceme obnovit v jeho původních hranicích, t.j. v původním rozsahu před mnichovskou dohodou. Trváme na tom, že Podkarpatská Rus, jejíž obyvatelstvo se tak silně osvědčilo v několikasetletých bojích za integritu ČR proti nacistickému i bolševistickému uchvatitelům, má nezadatelné právo - zajištěné ostatně Ústavou ČSR - rozhodnout se suverénně o svém poměru k historickým němům. Nesouhlasíme se s touto rozhodností kapitulantsví, neprozíravostí, zbabelostí a nicotností těch, kteří zradili tento nejloajálnější zivel ČSR a zaprodali jej za svůj dočasný prospěch Sovetskému svazu.

Budeme usilovati o to, aby ČSR zůstala státem národním a výlučně slovanským.

Vylučujeme z útvaru přísti republiky vše, čím nás stát počínaje "Moskovským programem" z roku 1945 byl zbolševisoval. V tomto smyslu neuznáváme zákony a opatření, kterými zničena byla oprávněná demokratická v našem státě a prohlašujeme, že budeme vešchny komunistické zásahy do svobod občanských postupně eliminovati v duchu křesťanského individualismu kulturního, hospodářského a politického. Vycházíme z předpokladu, že jedinec má být svobodným člověkem, má-li plně uplatnit své schopnosti v lidské společnosti a že stát jej má v jeho činnosti podporovati a chrániti.

Vycházíme z křesťanského názoru na jedince a stát, zdůvodňujeme takto svůj rámcový program:

Křesťanský světový názor zaručuje, že mravnost zůstává předpokladem národního vývoje národa a státu, neboť v učení křesťanském právo tkví základ mravnosti. My skláníme se v učení a pohledu před Kristem, jehož učení o lásce k bližnímu přineslo nám a lidstvu vůbec základ lidské kultury. Necht je proto křesťanství dochováno a - sila potomků v celé své síle a mravní bohatství. Jediný možný základ k tomu spočívá ve svobodné výchově mládeže, ve svobodném školství, umění a vědě. Chceme proto usilovat o návrat skutečného křesťanského citění v našem národě, které bylo a je rozkládáno komunistickým materialismem, jehož i ostatními ideologiemi socialistickými. Nastavujeme při tom lidem hluboce sociálně citičnými a snažíme se o jejich blaho, neboť jsme si vědomi, že právo člověku sociálně slíbenému musí být umožněn život důstojný lidské osobnosti. Stavíme se proti třídnímu boji, neboť spolupráce všech lidí bez rozdílu stavovské příslušnosti jest bezpodmínečně nutná pro blaho celého národa.

Jsmo zastánci individuálního, hospodářského směru, který neztotožňuje ani s hospodářskou anarchií, ani s hospodářským kapitalismem ani s soukromým vlastnictvím, tyto nakonec přinesou řízené hospodářství a tím jedince pod otroctví státu nebo několika jedinců. Budeme podporovati soukromé podnikání, hlavně drobné a střední, jak v obchodu, tak i v zemědělství, živnosti a průmyslu, které dávají národu výhledy a dobrý hospodářský směr. Proto dáváme ipso facto právo vlastnického a čest, které zaručují každému pracovníku klidně užívání plodu jeho práce.

V politické demokracii navazujeme na politický systém I. republiky, která mohla být vzorem i některým světovým mocnostem. Neuznáváme systém diktovaných politických stran. Jsme nenasilouvavými zastánci svobodné vůle člověka a princip svobody státního a Atlantické charty, to je na svobodu myšlení, náboženského vyznání, osvobození od strachu a nouze, které opravdu zaručují rozvoj člověka i národa jak po stránce kulturní, sociální, hospodářské tak i politické.

Pro vysouvání postulatů jsme odhodláni spolupracovat se všemi lidmi dobré vůle, kteří tuto věz v praxi osvědčí. Jsme však rozhodnutí vymýtit z našeho národa vše, co jej oslabovalo vne i uvnitř a ootrávávalo vzájemně soužití jeho příslušníků. Byli to zejména socialisté všech odstínů, kteří svým krojčářovými přírůdky a mrtvotným pojmu infikovali náš národ své utopistické, antikristické a vsi lidské rozkošnosti a duševní tžnosti odporující teorii. A za tuto mravní očištu našeho národa provedeme boj nejvůlejší.

Aby tyto všechny uvedené idey mohly být splněny a zajištěny v našem národě, považují podepsané strany za nutné, aby se v co nejúžeší spolupráci účastnily opět svobodného řízení státu a přivedly jej k hospodářskému, sociálnímu, kulturnímu a politickému rozkvětu.

za koordinacei vybor es. občanských stran v itálii:
J. Moudry, tajemník koordinacei vyboru.

V JEDNOTE J. S. I. A.

Toto heslo má být a bude pojátkem mezi es. stranami občanskými a to nejen nyní, nýbrž i v budoucnu. Přítomnost káže nám, že budoucnost světového vývoje bude křesťanská pravda. Československá strana lidová je souce si vědomé této odpovědnosti před milionovým kadrem svého členství, podala ruku k spolupráci se všemi es. občanskými stranami.

Oprostíme se od jakékoliv kolaborace se stranami socialistickými všech odstínů. Dle zpráv z rozhlasu, utvořil se "nejaký" blok stran socialistických. Smutné zkušenosti plynou nám z let 1945 až 1948, kdy es. strana národne-socialistická a sociálně-demokratická spojily se společně se stranou komunistickou, utvořily socialistický blok, který byl de facto namířen proti ČSL. Utvořením tohoto socialistického bloku pomohly strany národne-socialistické a soc-dem uzřeti 25. února 1948 a tím zaviniy dočasné ztrátu svébodu ČSR. Dohoda a kompromis s dšblm se tedy nevyplatil dvěma partnerům.

Bylo by však posetilství tvrdit, že lidové byli vsichni cisti jako lilie. Ano, i mezi naši pseniči se našel koukol. Státní jest ten, který se dšzna k chybě. Plojharové a Petrovo byli. Vyskytnou-li se však jeste, budou z našich řad - křesťanských demokratů - nekompromisně odstraněni. Silhani po socialismu patří minulosti.

Musíme si vsichni uvědomit, že zůlvy kvadr lidové strany v budoucnu budou tvořit dobře fundovány a prakticky pouzivy křesťanský názor, řekli bychom, křesťanství v teorii i v praxi, - ne jako v minulosti, formální bezprázorni křesťanství, pro které jako takové, jsme prožili mnoho zbytečných krísi. Hlas z domova nábea nás lidové a všechny lidi dobré vůle k solidnosti názorové, myšlenkové a životní. Dalo nutno zaujmouti nejen postoj protikomunistický, ale i protisocialistický, pro jehož materiální a ideologický podložkou doktrínu. Jako příslušníci křesťanského světového názoru a tím i význaevací individualismu vyššího typu, jsme povini zaujmouti již jednou pevný a nekompromisní postoj proti socialistickým doktrínám všech odstínů, které by chtěly z jednotlivců učelati nomyšlicí, bezcitné, a nomyšlicí a nomyšlicí, jehož hodnota by se rovnala pouze souctu určitého prvku haat.

Stranek sociálního reformismu je ukazatelem uvedení křesťanství do života. Lidové jsou stranou strou, ve strou všo se soustřeďuje, strou je nejlepší spoji mezi kontrasty. Je to důležitý moment n vaze politického babylonismu v emigraci, kde mnozí lidé mnohdy nevedí, co chtějí a ci jsou.

Lidové, kteří vycházejí z náboženství, chápou závaznost k národu a vlasti, volají uslochtile, takže národ a vlast jsou pro ne pouze slova, nýbrž symboly nomyšlicí. V tom sayslu tvoří lidové skutečnou elitu politického uprchlíka.

J. Moudry, v.r.
jednotel ČSL - Bagnoli.

Vilém Pavlík, v.r.
předseda ČSL - Bagnoli,
člen Rady svob. Československa.

MYŠLENKY ŽIJÍ VECNĚ.

Máme-li se zmíniti o Československé straně národne-demokratické a její činnosti, musíme tak učiniti několika málo s lvy:

Nezískáno službu národu, jeho morální a hospodářské zvelobení, svoboda a právnoost jedince i celku, tudíž vše to, co je spojeno s neposkvřnenou památkou jejího zakladatele a prvního předsedy Dr. Karla Kramáře.

Čs. strana národne-demokratická byla legální státní stranou politice v I. republice, a vzdy hájila nekompromisně zásady liberalismu a demokracie vhodné povaze našeho národa, byla obráncem individualistických svobod.

o prav člověka, jeho smyslení, jednání a podnikání.

Je chlebo u strany, ze z jejího lona vzosly osobnosti, které n- si i. republiku zajistily svetovou povest, kterou ji pozvedly z trudnych pocatecnich tozkosti, politické a hospodarské boure - k ohromnému rozmachu. Byli to Dr. Karol Kramar a Dr. Alois Rasin, vedle cele rady osobnosti svetového jména, kteří položili solidní fundament i. republiky.

Byl to Dr. Karol Kramar, jako jeden z mark. cs. politiků, který ve své stá- níce prozíravostí stále a stále varoval národ i celý svet před komunismem a všemi temi socialisticko-marxistickými experimenty, které přesne směřovaly k národní kř- strofu, jak jsme ji zazili v únoru 1948.

Je povinností a úkolem všech zaku a nasledovníku Dr. Karla Kramara, boje- vati na politické poli se to, aby náš národ byl opet s v o b o d o n a n l e v n e , aby jeho obecna byla s v o b o d a i v n e m a . Aby ve státě r o z h o d v a l o b e c n a n e o l i g a r c h i e politických smlazvancu, aby všem obecná dobro vůle byly zajisteny demokratické právnosti, to jest úplná svoboda, spravedlnost a sni- livost a aby cínitelé státu měli v programu jen rozkvet národa a jeho podnikání.

Cs. strana národně-demokratická, právě tak jako všechny demokratické stran- ny mají byti, je utvářena d o b r o v o l n y m . Členové vstupují do strany, ne jen ze prořimají povinnosti a zavazují se k věrnosti k straně, ale nabývají také práv uplatňovati své názory a práva.

Jako oprávněná demokratická strana požaduje také od svých členů, aby snad s- po poslouchali a vzdali se svého práva na ánsku a uplatnění svých názorů na vedení strany a na to, co se ve straně děje. Vedení strany chce slyšet kritiku jednotliv- i celku, rekuje o návrhích svých členů a příznivců. Je proto nutné, abyste nestáli stranou, je nutné, aby byli slyšeni i Váš hlas, abyste uplatnili ve straně svůj vliv. Obnovte své členství, vy stáří stranici a buďte vítáni k nám vy noví a mladí. Těši- me se na vaši přihlasku, přátelé.

Felix Harvanek, v.r.,
člen vyboru zemské organizace nar.-dem. v Itálii
a člen ústředního vykonného vyboru, Paris.

Jan Schatz, v.r.,
polit. jednotel zemské organizace
nar.-dem. v Itálii a člen ústřed-
ního vykonného vyboru, Paris.

HLAS OBODRODY NARODA .

Dne 27. listopadu 1948 byla ustavující sjezdem v Parizi proklemována naše Os. živnostensko-obchodnická strana středostavovské v exilu. Na pracovním sjezdu který se konal ve dnech 27./6. až 7./7. 1948, byl přijat program " sociální obrody ", pod heslem " Svoboda a chleba ", jímž naše strana první a zatím jediná z cs. stran otevřeně vyhlasuje své stanovisko a své cíle pro obnovení s v o b o d y a d o m o k r a c i e v naší vlasti. Iks sjezd v Parizi promluvil: PLNI VULI NARODA A VULI NARODA JI ROZHODNUTI. Zarádíme se tak posnovu do velké rodiny pravých demokr- cii, těch demokracií, od kterých začneme, aby nám pomohly a které se po staletí os- vodoily, jako rozmyl dosud nejhlpsi a právě jedinné odpovídající naší povaze, našim potřebám a našim túžbám. Volení národa po ryzi demokracii není tedy volení ná - h o d i l y m , nebo jen dobovým. Je to v y k r i k tozce zkoušených dúsi, vytrýs- kly z nejhlubší podstaty národní bytosti, je to hlas předku, po staletí marně volá- cích po svobodě, hlas, který nyní zní ochotněji, než kdykoliv před tím.

Vedoucím motivem programu v nynější době nejsou požadavky živnostenské, alespon ne v podrobnostech. Živnostníci, jako reční hospodari, nejprve vidí před so- bou národ jako celek. Vidí, že doba je nabíte sociálními nesvary a snaží se je vyro- sit, přinést národu sociální mir, vzestup všech tříd bez rozdílu a teprve v blahu všech vidí pek blaha svoje vlastní. Věříme, že je to jediná správná cesta, že nejbl- si a to z toho jednoduchého áuvedu, že tenkrát, když bude mít každý obecn více a když se mu povede lupo, c o u d e l a s o s v y m a i p r o s t r e d k y ? Nakoupí, d e z i z o b s t a n i k u v y d e l a t a poskytne možnost, aby o n d o l v y d e l a t svým sp- , a t r a n e m . To je ona přičinná souvislost hospodarského doni, to je onen správný křestenský názor na boh vůci politických, hos- podarských i sociálních. A proto chceme a začneme m z d y u n o s n e o n e j v y s s i , k t o r e znamenají sociální uspokojení a blaho v s e c h .

Jsmo pro klidnou, upravnou a poctivou spolupráci všech stran s demokratickým jasným, poctivým programem činnosti v zchranici, mající vždy na prvoe místo na mysli b l a h o c o l o h o n a r o d a a nejen blaho své vlastní na úkor všech posta- vo smyslicích obecn. Jbychom mohli uskutečniti svůj program, pov.ujeme se sv nejprůdnější povinnost, pracovati ze všech sil k o s v o b o z e n i p o r o b n e h o c e s k e h o a s l o v e n s k e h o národa od politické, kulturní, sociální a hospodarské ty. n i e , násilím jemu vnuceno.

O. Podziamek, v.r.,
člen vyboru živnostensko strany v Itálii.

Jindřich Krejčík, v.r.,
předseda živnostensko strany v Itálii.

Rodne vlasti, rodný kraj, rodná hroudo, skropana potem kolíka generaci predku.....

Pamatuji se jeste dobre, na sveho pradedecka. Byl to vysoky vazny kast, který vždy velmi vážně mluvil k memu otci a poučoval o každém kousku rodné země a o to, co on ještě musí již započatého, dokončiti. Rozumel svým polím a jako starost schylený nad hrobem, byl si vědom, že má ještě jedné poslání zde na zemi: aby prácho vydolal zkušenosti o tajemství života a pudy, sdělil svým potomkům, aby se nedopustili chyby, aby rolný grund skvětal a zabezpečoval další generace. Jeho rady jsem slyšel jako malý chlapec, tyto později doplněny dědem a otcem byly vždy mezníkem v budoucím poselství. A mohu dnes potvrditi, že jsem nikdy nechybil, rade se jejich radami.

Nebýlo jen tak u mne; ještě známo, kolik nezáchranně pocestoval rolník svým polím, každé věci a každému kusu dobytka. Nebyla to chamtivost, jak tuze propačovali zsmesňovači socialisté, mluvící, že sedlák přiváží dříve zverolekare než lékaře, ale bylo to v pravdě dobré srdce, které cítilo s onomoucíma zvířetem a cit věděl ti za užitečnost, kterou před nemocí zvíře poskytovalo.

Srovnajto prosím, tato nesporná fakta upracovaných a starostlích sedláků s di neznajících odpocinku na rodných gruntech s nynějšími komunistickými vyvoláči sovchozy, kolchozy a tak zvané u nás družstevní hospodářství a práci na těchto pozemcích usodlostech. Tam není a nemůže ani být trochu lásky k nemu.

Srovnáním vidíte jasno, kam to spoje. Před válkou, kdy měl náš stát o miliony více obyvatel, celé jedna třetina, tedy ubyla, bylo všeho nadbytek: masa, mléko, maslo a maso bylo tak levné, jako v málo státech na světě a bylo k dostání jakémukoliv množství. Naproti tomu nyní, že závratně vysoké nadiktované ceny nadobro note ani skromný přídel. Tvzení komunistů, že jest to následek války, jest naprosto lživo, jak uvidíte zejména zde v Itálii. Zde daleko více hodnot zničeno bylo válkou a soukromá iniciativa takřka úplně již schladila tyto následky, přesto, že z kolony se vrátilo šest milionů lidí, tudíž přibýlo zde dvakrát tolik lidí, než u nás ubýlo.

Rád bych přatele, od kohokoliv slyšel, v čem vůbec v praxi socialism pro pol. Vždyť nesvoboda a naprostá nouze není cílem vyvíjení lidstva. Přesto, že sociální byli potomky naš zemědělců, nejvíce naš nenávidělí. Historie, jediný učitel promyšlených pravd naš nesporně poučuje o tom, že venkovský lid to byl, který přeměnou našemu národu obrozil a tím že byly hluboko zapusteny kořeny českého bytí. On vycházel z jedné národní obrozy, ale i další pokolení. Převážně v městech upravených již třetí generace vymírá, byl to venkov, který tyto mezeru doplňoval. A co nyní? Dnes nejsurovější způsob jest tato národní základní rozloptavání, jejich grundy z nichž tyto lidé vyrůstali a o nos se opírali. Jsou konfiskovány a dosavadní pracovníci na rodné půdě jsou posíláni do dolu, koncentračních táborů a práce zbývajících jest zaměrně teroristická a nejsurovější způsobem znepokojována, jen aby se dosáhlo cíle: aby tyto lidé vstoupili " do hrobového " do kolchozu. Budou mít daleko tyto zemědělci dostatek síly v těchto nesmířitelných poměrech, na komunistických kolchozech pod knutou komisařů, udávaců a v prostředí, kde se otce ojí synové, udržet své rody? Za takovýchto poměrů, je nejvážnější obrozona existence celého národu. A kdo je zodpovědný za tuto tragédii národu? Jistě se všemi svými " chvostíky bez ohledu na to, který " druh " socialismu vynevali.

Již v roce 1945 byla na zemědělském národu spáchaná velká krivda, když polovina národu u nás, živící se zemědělstvím, byla kosičkou diktátora vyřazena se společným rozhodnutím o věcech státních a politických. Největší strana zemědělského a rolnického lidu byla kosičkou progresem vykřikována se lživým tvrzením, že neobstojí v době okupace. Ať mne někdo rekne prosím, kdo byl po dobu protektorátu u nás a zival celé to dení a kdy " Česká Slova " spíše do Benesovi nejhorším způsobem a novale jej z nejhrůznějších nepravostí, kdy se laždy dočetl v tomto socialistickém deníku na prve stránce všechna naričení " Reklaprotektora " a nejvážnější výzva k solidaritě s okupanty, v čem strana zemědělského lidu předhonila tuto snahu " Českého Slova " ? Socialismus, jejichž reprezentantem byl tento list, stalo se úplně k očistění přejmenování " Českého Slova " na " Svobodné Slovo " a tato strana existovala pak klidně dál.

Tato velká krivda se stala osudnou i tomu národu, jakož i samotnému Benesovi, ponevadž v největší politické tísni, chybil a opora rozumně konservativní lidové strany, jakou zemědělská strana vždy byla a která by již předem byla korigována, všechno neodpovědně pocínání jako byl kolchozský program.

Zdravý selský rozum, vždy nedůvěřivý, když se novotám, vypadl se státním rozhodnutím a sami jste nyní svědky těchto zlostných rozhodnutí.

Vy všichni, bratři a přatele, kteří odjíždíte do svého světa, ať už v myšlení a názorech, musíte si tyto absolutní pravdy uvědomit, aby ten, který v těchto zorních, kde si budete budovat svou národní existenci, nestačí ještě se proti těmto jiné formy socialistické propagandy a připravovali si ruku pod novou ruku, kterou právě prožíváte.

Da-li kuh a vratiec-li se jednou do své vlasti, stanovte si svy zivotal ukolem, abyste zdravym nazry pomohli vybudovati vzorny a pro vsechny statny st v duchu Masarykove.

O. Pospisil, v.r.,
predseda zem. org. agrarní strany
v Itálii.

UPRCHLIK UPRCHLIKU! (Iudovicus Germanicus)

Emigrace - jaké to aktuální slovo. Tisíce lidí prchá před komunismem a komunism je jim v patách. Vánde, kam přijdou, vidí komunistické síly v činnosti. Jednou si tajemná bagen doprovází uprchlíka, pro údiv nad nedostatkem zdravého lidského rozumu. Čs. uprchlík pro svou soudnost se zvláště podivuje nejhrůznějšímu patologickému zjevu, které stále slyší, o kterých diskutujete, které vysvětluje a vyvrací, kam koliv přijde. Jen v srdci cítí odraz nenávislosti, síle malého, ale tak významného národa ve střední Evropě. Ale při tom jest mu jasné, že celý smysl emigrace jest důvod emigrace, symbolisací bojovníka pro ideály, které jsou sálí v očích materialistickému komunismu. Proto že cenu všech obětí, že cenu ztráty svobody, rodiny, majetku, společenského postavení, zivovního standardu, ba i soucho lidského zivota je videti v očích každého uprchlíka, emigrujícího do nejhrůznějších zemí světa, aby hu bojovati proti všem projevům a příčinám symptomu komunismu.

V jeho myšlenkovém světě je jasné logika všech příčin, které způsobily a stále způsobují komunistické zlo, ba nezapočítá ani nevináky a to nejen skryté či zjevné, ale i ty, které mají pro sebe nejhrůznějších omluv. Jednou i tyto snete, aby neznečišťovaly a nezabranovely k zivotu se probouzející a o své právo stále silnější se hlásící křesťanské myšlenky ve světě společenského světového řádu.

Ve svém nadšení si emigrant vezme vždycky sebou kostku zdravého rozumu a drze prozít a zapláceno zkušeností, že :

1./ komunism je největším zlem na společenském řádu,
2./ komunism kotvíci v dialektickém materialismu jest proti všem duchovním silám, povznášejícím ducha nad hmotu, morálku nad nemoralnost, rad nad chaos, spravedlnost nad bezprávi, svobodu nad teror,

3./ komunism jest veskrze nekřesťanský, že je nastolením barbarismu nad uslechtilostí, jest zvrácením sociální myšlenky ve prospěch totalitní moci, jest převrácením hodnot, hmoty nad ducha, jest dravou selmou nezodpovědných krvavých revolucí, povýšenou nad zdravou sociální evolucí, jest popřením lidské důstojnosti a nastolením morálky dravého vlka, smyslné hyeny a nemravného chťice, jest lži podveden a klamem, jak prohlásil sám Churchill.

A s tímto pohledem na myšlenkové a společenské trosky, způsobené komunismem, tvori se v duši čs. uprchlíka pevné rozhodnutí a ujasněné přesvědčení :

1./ odstraniti všechno, co jest proti křesťanství v teorii i praxi,
2./ athism, socialism a pod. jsou průvodními zjevy komunismu a jako s takovými jest bezpodmínečně nutno naložit,

3./ nastoliti pravou křesťanskou filosofii, křesťanský světový názor, křesťanskou morálku, křesťanský společenský řád. prostě křesťanskou myšlenku a noty a vychováti křesťanského nového člověka,

4./ demokracie jest jen výslednicí a cílem demokratického zivota a prav jest jen křesťanství,

5./ politickou formací tohoto okruhu tvori všechno nesocialistické, s programem křesťanské demokracie.

Toto je trst všeho, co jest obsahem myšlenkového světa a svědomí čs. uprchlíka, v jeho bojovném programu jest Kristus jako Pravda, Cesta a Život - a tím vítězství naší emigrace jest jisté.

NÁŠE ITALSKÁ ÚVAHA. (J. Barta)

Nově obnovená strana, hájící zájmy zemědělského lidu, obnovená také zde v Itálii, dává svůj příspěvek do nového díla " Na vyběh".

Jsmo zde na historické půdě, která svou kulturou ovlivňovala celou Evropu. Nochei zde psati o básnících, umelcích a klasikách opevujících vonkov a vonkovského člověka. Bylo by toho velmi mnoho. Jen na chvíli chci se vrátit do starověku, do III. stol. před Kr. a v paměti několik postav, jejichž zivot a dílo sluvi k naší situaci nejvýznamnějšími a nejvíce :

Nejdříve se jmenuji obou bratru Tiborie a Gaia Gracchu, kteří zasvětili svůj zivot boji o práva a svobodu svého lidu a za práva vlastnictví půdy. Jejich umili bylo korunováno úspěchem. Bylo to prosazení známého zákona " Lex agraria". Jak snad bylo v historii bylo, že každá idea za právo lepší lidstva stála mnoha obětí, tak ani zde nebylo výjimky. I to dva bojovníci musili zaplatit dan vltavé krvi na bojišti, kde vlastními spolumárcy byli zabiti při hájení práv selkovek, stavu. Oni padli, tehdejší nepřítel umocnil mocem jejich usta, ale jejich dílo a postavy žijí v myslích celého kulturního světa.

Nauplynulo od jejich smrti mnoho času. Dva barbarské a divoké kmeny, Germanové a Toutoni, objevili se zcela neocelováno z evropských pralesů a pustiny hranic římského státu. Všechna římská vojska, vyslána proti nim, byla poražena.

Jiz dvoma proudy tehli Itálii. Rim chvil se strachem, co prinesou pristi dni. Do-
nat vahal. Rim videl svou zahubu jaz dokonanou, kazdy utikal od odpovednosti. Ne-
bylo moraliky ani u vedeckich statu. Prave na tuto dobu platil posmešna slova numi-
ského krále Jugurthy "Rim je prodávaj, napáde-li se lupou". Ano, plýval pravom re-
kl tato slova v okamžiku, když se mu podařilo podplatit vlivno římsko občan, ať,
nebyl potrestan za svůj odboj proti Římu publican. A nasol se jen jediný člověk,
který v tomto největším nebezpečí měl tolik odvahy a statečnosti, vzít otože st-
tu do svých rukou - a tento člověk byl prostý sedlák Marius. Jasto jednou shro-
mazdil vojsko a boz vyckeni tahl nepremozitelnému nepříteli vatric, drivo nez se
mohl objeviti před branami Říma. Jen jeho prezretelnosti se stalo, ze Tibrovu a
Tautoni byli v nekolika bojich porazeni a Marius zajal dokonce vladce Teutomu,
obavneho Teutoboda / z. 102 př. Kr. / a nasledujiciho roku na to poraz i Cimbrý
Tomuto sedlakovi, nekolikenasobne zvolenému za konsula, dal romaný stat z věcnosti
cestny titul "Treti zakladatel Říma".

Toto udobi davnozrych dojen mohlo by hodit slovy promluvit k nasemu na-
rodu, který je dnes jak rostato tele nasom dojem. Cest jest ten domo, cest zde v
emigraci. Prisol velký nepřítel naroda v rouso sveim a chce dat nas narod a vna
co mu je svato. Dokonce se mu podařilo spoutati tele naroda obavy teroru. Ale t-
cuska zom je zvlastni zom a vtiskla svým detem, kteří ne ni pracuji, svou tvar-
nost. Když narod byl v nebezpečí, venkov vsay přinesl svou duši nový život do
uschlych vetvi kaeno naroda. I dnes ta zom mluvi k nam zde i k tom domu, jeho v-
slabynai tony polnic, která vyzývá k boji s nepřítelom.

Vatrimo, ze rolnik domo, v dospich techch chvilich, rozumí mluvo zom,
dovede oceniti jaky der mu Buh zomí dat a se jej. Duse neutrpí, ale chom utrpe-
ni se zocoli pro ten tichy vnitřni boj, který jednou vybehne v plamen lepsiho
života. Buh dobre řidi dojiny naroda a nemí nehodou, ze ve svo prezretelnosti
stavol v nebezpečnych dobach do popredi naroda muso a zom, kteří pracovali na
zemi. Jen si připomene starozakoného krále Davida, vyvoleného Hospodinom pro
boj s Goliason, sv. Janu z Arcu, osvoboditelku Francis a fanzaro Jiriho Washing-
tona, tvorce americké svobody. Tito lido a velka rada vollych zornených, přičesli
zachranu narodu v tech chvilich, kdy narody, nebo niektore jeho vstvy, jiz zou-
faly. "ne- jedina zom - kus te hroudy, na propujcenu noc Evropan. aby svou za-
lou silou vtiskovala v tichosti harmonicki života, stesti, zdravi duse a spravne
ocsty. "rote v techto zoudovych chvilich prosim!" Boze, doj naroda poznati seho
prostřednictvím harmonického ducha puďy a splni-li tuto nasi prosbu, přijde ji-
ste doba, abychem vítazo a radostne mohli zapet "Te Deum".

Nam zde, v vlasti komunistického režimu vynaym, mohou v techto okazí-
cich nejlepe promluvit slova pisne:

" Rodne brazdy v sir i v del, co mi Vas jen Pan Buh pzi,
co jsem se ves nasival, nacral."

Snad ta slova opravdu poprve vyse z ust hospodare- vymenkat, když citil jiz
brzsky odchod z tohoto sveta a jeste jednou sehl obhlednouti sve lany posvecenu
jeho životem a při posledním pohledu, při posledním zastavení, vysle tato slo-
va z jeho srce, jak ta nejkrasnejsi modlitba, která obsahovala cele jeho Ja.
A snad tato modlitba se libila Hospodinu, ze gerom básnika ji venoval nasomu na-
rodu. I my zde stojimo tak bez možnosti pracovat na rodne hroude a cekamo na
chvili, která nas zaneso do konce celého sveta, abychem nasli nový domov. Noví-
mo, jak se tam na nas usmeje slunce stesti a spokojenosti a proto nam nezbyva,
nez pozvednouti oci k nebi se slovy: "Boze nedopust, aby listy nasho života za-
zustaly nepopsany temi radky našich skutku, ukolem Tobou sverených a aby vřici
při návratu se nepočivala na nas samotnym, tazavym pohledem."

PRAVDA VITEZI. (Jindrich Jirajek.)

Boj o spravedlnost pro vsechny vrstvy naroda se rozpútal jiz od nepa-
mcti a dnes vidimo, ze ve XX. století veskere usili o spravedlnost padlo. Ade va-
zi pricina prohraného boje? Juto otazka si kladome zvlaste dnes. kdy spatrujome
vlady krutosti a nasili. "Zpronimam si při této príležitosti na slova svého profe-
sore, který nam vstupoval v pamet, že ten ten je producen riditi a zastaviti
funkci vo vlado, který jest nejlepsim z nich, otcana. Volil narod tute cistu"
Nakoliv. Charakter vyvoleného zveřejno naroda z. Slojei zalezitosti, Jen mno-
homaluvnost a frasovitost rocnicka dov ala stihnouti do do te situace, vo kte-
re zijomo. A zahloubajmo se dale, jak byli vyrazovani placi. Ti lido, kteří
opravdu stali na vysocehodnosti a spravedlnosti a kdo ridil v pozadi tomto hanb-
ny boj proti nim. Dnes vidimo jere, kteří to byli. ze nedoprali naroda spokoj-
ného, spravdliého a šťastného života. Byli to socialisto, trulci v rason české
slovenskem ulo. Ten dluzo počeloval se pojich povratny boj o lepší situak, kdy
falešny vykladem eizackého evangelia, socialismu, strhli na svoji stranu občan,
kteří jim uverili. Jlyna spatrujome vsechni tento velký podvod, kdo zamerne bylo
občanstvo kladeno bojem o sociální spravedlnost. Tato spravedlnost jest, byla a
bude uskutenčena jen evgeliom křesťanskym. To jest ta spravna cesta k šťastno-

životu. Socializmus nastolil vládu volovzdelaných osobností, která za cenu použití lsti a veskerého násilí obrátil všechny vrstvy národa, jen aby samy vsedly do kresla "buržoazních". Janek tak jiny opovrhovaných. Majetek pak i těch nejmenších pilířů setrnosti dovodí si samy přivlastnit. Delníctvo dnes samo trne hrůzou, kam se podejí všechna ta práva, za desetiletí liberalismem vybojovaná. Vidi, že pod vůdcovstvím socialistických, tak zvaných "volných" zastupců lidu, mizí tato práva jako jarní sníh.

Dnes již je pozdě užíti Kristových slov "neverte falešným prorokům". Jest to trpka zkušenost do budoucnosti, že nepotřebujeme falešných proroků a tribunů lidí, oplyvajících mnohomluvností, nýbrž lidí s pevným a ctným charakterem. Pak nastane doba pravého rozkvetu národa, až budeme moci říci o každém vyvoleném, co slovo - to skutek - a muž na pravém místě.

PROBOUZENÍ ITALIE..... (J.K.)

Dobro jitro, snědo, tmavooké dítě,
azurného nebe, horká Itálie -----
Rozhod po světě své carokrásné síti,
až se srdce lasky touhou zcela spije,
zvodní zaplavu jak havran černých vlasů,
jež kol hlavy rozstrony mas na katovci luzku ! -
Necht již zapuzeny starosti jsou brzy k dasu
a vše klanot se Ti bude jak zlatému buzu ! -
Žore zhava vzosla při Tvém probouzení.
Ze stín těžky zaplaskal's ? - Tomu ještě není ! -
Promni mandlovo své prohluboké oči,
na svět upří je rozsvrtné dekoran,
s láskou upřímnou jak v srovnání je zoci,
pevná bud, by trup Tě nebyl probodan ! -

Opojna jsi jak ohnivé víno,
jež tak hojně zraje v bocích hor Tvých rodných,
krásná jsi jak dokonale dílo
umělce, jak tisíců v Tvo zemi plodných. -
Vstan a krácej hrdo, stepile a pružná
k lázni všeocistných moře vln,
jež Tvo boky omývají, nadra luzná,
jejich písní vojných vzduch je pln,
jež Ti při zrození zpívaly a hrály,
jež Tě v líby spanek drav toz kolobaly ! -
Dobro jitro, milenko, buď zarno svudnou,
šťastně proctnuti v Nový den,
aby láska Tvoje nestala se nudnou
a aby byla milencu jak vojný sen ! -----

OKENKO DOMU .

Počátkem tohoto měsíce začala v CSR nová čistka v řadách tak zv. "roakeo". Dne 7. října 1949 uveřejnil Rudo Právo prohlášení, ve kterém vyzvalo funkcionáře "kompartajů", aby zvýšili svoji ostrážitost pod osobní zodpovědností, aby se tím zabránilo činnosti nepřátelských živlů. Žáda se ostrážitost a znovu ostrážitost. V sazece je pry bezpečnost tovarů, dole, vlády, armady, republiky a kompartajů. (Pozn. red.: pozorujte stupňování důležitosti ! Továrny, armada a republika jsou nic - hlavně partaj !) Protikomunistické hnutí odporu provádí pry ze zůstatků nad svým brzkým koncem a ze slabosti: sabotáže, provokace a vraždy moskovských sluhovců. Kompartaj zůstane pry silná, budou-li funkcionáři bděti, zůstanou-li věni zásadám socialismu Marxe a Lenina.

Dle nařízení soudruha Noska musí být odcvičeny zbrojní pasy a strelné zbrane, vyjma závodních milic a SNB jednotek. Komunistická čistka probíhá velmi drasticky. Zatykači jsou statní úředníci, obchodníci a živnostníci, jinaž byly již dříve zabrány "zestátněny", podniky.

Dle docházejících zpráv se zdá, že čistka má za účel předem zastrašiti možnou a nepřiznivou reakci proti vládnímu plánu, namířenému proti katolické církvi a jejím duchovenstvu, podle něhož má být kněz považován za světského úředníka.